

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक एकशे सत्तेचाळीस

अमेरिकन राजकारण घडविण्यातील धार्मिक चळवळींची भूमिका: पॅट रॉबर्टसनपासून ख्रिश्चन कोअॅलिशनपर्यंत

Jeff Pippenger
2024-03-20

आम्ही मागील लेखाचा शेवट खालील परिच्छेदाने केला होता:

“आत्मवादाच्या द्वारे प्रकट होणारी चमत्कारकर्म करणारी शक्ती, मनुष्यांपेक्षा देवाचे आज्ञापालन करण्याची निवड करणाऱ्यांविरुद्ध आपला प्रभाव चालवील. आत्म्यांकडून येणारी संदेशवचने असे जाहीर करतील की, रविवारीचा स्वीकार नाकारणाऱ्यांना त्यांच्या चुकीबद्दल पटवून देण्यासाठी देवाने त्यांना पाठविले आहे, आणि देशाचे कायदे देवाच्या कायद्याप्रमाणेच पाळले पाहिजेत, असे ते प्रतिपादन करतील. जगातील मोठ्या दुष्टतेबद्दल ते खेद व्यक्त करतील आणि नैतिकतेची अधोगती झालेली अवस्था ही रविवारीच्या अपवित्रीकरणामुळेच उद्भवली आहे, या धार्मिक शिक्षकांच्या साक्षीला ते दुजोरा देतील. त्यांच्या साक्षीचा स्वीकार करण्यास नकार देणाऱ्या सर्वांविरुद्ध प्रचंड संताप भडकविला जाईल.” The Great Controversy, 589, 590.

“नैतिकतेची अधःपतन झालेली अवस्था ही रविवाराच्या अपवित्रीकरणामुळे उद्भवली आहे,” अशी धार्मिक शिक्षकांची साक्ष, ही संयुक्त संस्थानांमध्ये सूर्यपूजेच्या अंमलबजावणीकडे नेणाऱ्या इतिहासातील एक मार्गचिन्ह आहे. अमेरिकन टेलिव्हिजेलिस्ट तसेच Christian Broadcasting Network (CBN) आणि Christian Coalition यांचे संस्थापक पॅट रॉबर्टसन यांनी 1988 मध्ये रिपब्लिकन प्राथमिक निवडणुकांमध्ये संयुक्त संस्थानांच्या राष्ट्राध्यक्षपदासाठी उमेदवारी केली. रॉबर्टसन यांच्या प्रचारमोहीमेचा केंद्रबिंदू पुराणमतवादी ख्रिस्ती मतदारांना संघटित करणे आणि त्यांच्या सुवार्तावादी विश्वासांशी सुसंगत अशा सामाजिक व नैतिक प्रश्नांचे समर्थन करणे हा होता. अंतकाळाच्या वेळी, म्हणजे 1989 मध्ये, अंतिम आठ राष्ट्राध्यक्षांपैकी पहिल्याच्या इतिहासात, Christian Coalition चे नेते आणि संस्थापक यांनी राष्ट्राध्यक्षपदासाठी उमेदवारी केली. रेगन यांचा राष्ट्राध्यक्षीय इतिहास हा शेवटच्या रिपब्लिकन राष्ट्राध्यक्षाच्या इतिहासाचा प्रतिकार ठरतो.

देवाचे न्यायनिवाडे लवकरच अशी परिस्थिती निर्माण करणार आहेत की जी The Great Controversy मधील मागील उतान्याची पूर्तता करील, आणि जी Christian Coalition च्या कार्याशी समांतर आहे. Christian Coalition ही त्या नैतिक आणि सामाजिक समस्यांना तोंड देण्यासाठी उदयास आली, ज्या समस्यांबद्दल Sister White ओळख करून देतात की शासनाची लगाम हाती असलेल्यांना त्या सोडविणे शक्य नाही. Reagan यांच्या इतिहासातील Christian Coalition ही अतिनिकट भविष्यकाळातील अशाच एका चळवळीचे प्रतिनिधित्व करते. भविष्यवाणीच्या दृष्टीने, 1880 आणि 1890 च्या दशकांत Blair Bills शी संबंधित Sunday law संकटाच्या काळात National Reform Movement ने Christian Coalition चे पूर्वरूप दर्शविले होते. National Reform Movement ची स्थापना 1888 मध्ये झाली, आणि Sister White यांनी आपल्या लेखनांत त्या चळवळीला विशेषतः उद्देशून भाष्य केले आहे.

“देवाच्या लोकांवर एक महान संकट येऊन ठेपले आहे. जगावरही एक संकट येऊन ठेपले आहे. सर्व युगांतील अत्यंत गंभीर संघर्ष आता आपल्या अगदी समोर उभा आहे. भविष्यवाणीच्या वचनाच्या अधिकारावर आम्ही चाळीस वर्षांहून अधिक काळ ज्यांच्या निकट आगमनाची घोषणा करित आलो आहोत, त्या घटना आता आपल्या डोळ्यांसमोर घडत आहेत. अंतःकरणाच्या स्वातंत्र्यावर बंधने घालणारी राज्यघटनेतील दुरुस्ती करण्याचा प्रश्न राष्ट्राच्या कायदेमंडळासमोर आधीच मांडण्यात आला आहे. रविवार पाळण्याची सक्ती करण्याचा प्रश्न राष्ट्रीय हितसंबंधाचा व महत्त्वाचा विषय बनला आहे. या चळवळीचा परिणाम काय होईल, हे आम्हांस उत्तमरीत्या ठाऊक आहे. परंतु आपण त्या प्रसंगासाठी तयार आहोत काय? आपल्या समोर असलेल्या

धोक्याविषयी लोकांना इशारा देण्याचे जे कर्तव्य देवाने आपल्यावर सोपविले आहे, ते आपण विश्वासूपणे पार पाडले आहे काय?"

“रविवारपालन सक्तीच्या या चळवळीत सहभागी असलेल्यांपैकीही अनेक जण या कृतीमुळे जे परिणाम उद्भवतील त्याविषयी अंधळे झालेले आहेत. ते हे पाहत नाहीत की ते थेट धार्मिक स्वातंत्र्यावरच घाव घालत आहेत. असे अनेक आहेत ज्यांनी बायबलमधील शब्बाथाच्या दाव्यांना आणि ज्या खोट्या पायावर रविवार संस्था उभी आहे त्या गोष्टीला कधीच समजून घेतले नाही. धार्मिक कायद्याच्या समर्थनार्थ होणारी कोणतीही चळवळ प्रत्यक्षात पोपशाहीपुढे माघार घेण्याचे कृत्यच असते, कारण तिने कित्येक युगांपासून विवेकस्वातंत्र्याविरुद्ध सतत युद्ध छेडले आहे. रविवारपालन हे तथाकथित ख्रिस्ती संस्थान म्हणून आपले अस्तित्व “अधर्माच्या गूढ” यालाच देणे लागते; आणि त्याची सक्ती करणे म्हणजे रोमनमतवादाचा जणू कोनशिला असलेल्या तत्त्वांची प्रत्यक्ष मान्यता देणे होय. जेव्हा आपले राष्ट्र आपल्या राज्यकारभाराच्या तत्त्वांचा असा त्याग करून रविवारविषयक कायदा करील, तेव्हा प्रोटेस्टंटवाद या कृतीत पोपशाहीशी हातमिळवणी करील; आणि ते म्हणजे दीर्घकाळापासून पुन्हा सक्रिय स्वेच्छाचारी सत्तेच्या रूपाने झोप घेण्याची संधी टपून पाहत असलेल्या अत्याचारशाहीला जीवनदान देण्याखेरीज दुसरे काहीही ठरणार नाही.”

“धार्मिक कायदेकांनूंची सत्ता वापरणारी राष्ट्रीय सुधारणा चळवळ, जेव्हा पूर्णपणे विकसित होईल, तेव्हा भूतकाळातील युगांत प्रचलित असलेल्या त्याच असहिष्णुतेचे व दडपशाहीचे प्रकटीकरण करील. त्या वेळी मानवी परिषदानें दैवी सार्वभौम अधिकार स्वतःकडे घेतले होते, आणि आपल्या जुलमी सत्तेखाली अंतरात्म्याच्या स्वातंत्र्याचा चुराडा केला होता; तसेच त्यांच्या आज्ञांना विरोध करणाऱ्यांवर कारावास, निर्वासन, आणि मृत्यू ओढवला. जर पोपशाही किंवा तिची तत्त्वे पुन्हा कायद्याद्वारे सत्तेत आणली गेली, तर जे लोक लोकमान्य भ्रमांना मान देण्यासाठी अंतरात्मा व सत्य यांचा त्याग करणार नाहीत, त्यांच्या विरोधात छळाची अग्नी पुन्हा प्रज्वलित होईल. हे दुष्टत्व प्रत्यक्षात उतरण्याच्या उंबरठ्यावर आहे.”

“देवाने आपल्या समोर असलेल्या संकटांचे दर्शन घडविणारा प्रकाश आपल्याला दिला असताना, तो लोकांसमोर मांडण्यासाठी आपल्या सामर्थ्यातील प्रत्येक प्रयत्न करणे आपण दुर्लक्षित केले, तर त्याच्या दृष्टीने आपण निर्दोष कसे ठरू शकतो? या अत्यंत गंभीर प्रसंगाला तोंड देण्यासाठी त्यांना इशारा न देता तसेच सोडून देण्यात आपण समाधान मानू शकतो काय?”

“मनुष्यांच्या कायद्यांद्वारे निष्प्रभ करण्यात आलेल्या देवाच्या नियमाचे समर्थन करण्यासाठी, कारावासाचा, मालमत्तेच्या नुकसानीचा, आणि अगदी स्वतःच्या जीवनाचाही धोका पत्करून, आपल्या समोर अखंड संघर्षाची शक्यता आहे. या परिस्थितीत, शांतता आणि सौहार्द यांच्या निमित्ताने, जगातील नीती भूमीच्या कायद्यांशी बाह्यतः अनुरूप राहण्यास उद्युक्त करील. आणि काही जण तर शास्त्रवचनावरूनही अशा मार्गाचा आग्रह धरतील: ‘प्रत्येक जीवाने उच्च सत्तांच्या अधीन असावे.... ज्या सत्ता आहेत त्या देवाने नेमलेल्या आहेत.’”

“परंतु गतयुगांत देवाच्या सेवकांनी कोणता मार्ग अवलंबिला? शिष्यांनी, ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानानंतर, ख्रिस्त आणि त्याचे वधस्तंभावरील बलिदान याचा प्रचार केला तेव्हा, अधिकाऱ्यांनी त्यांना येशूच्या नावाने पुन्हा बोलू नये किंवा शिकवू नये, अशी आज्ञा केली. ‘पण पेत्र आणि योहान यांनी त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, देवाच्या दृष्टीने तुमचे ऐकणे देवाचे ऐकण्यापेक्षा योग्य आहे काय, याचा तुम्हीच न्याय करा. कारण आम्ही जे पाहिले आणि ऐकले आहे, ते न बोलता राहू शकत नाही.’ त्यांनी ख्रिस्ताद्वारे मिळणाऱ्या तारणाच्या सुवार्तेचा प्रचार करित राहिले, आणि देवाच्या सामर्थ्याने त्या संदेशाला साक्ष दिली.” Testimonies, volume 5, 711-713.

देवाचे न्यायसंकेत लवकरच संयुक्त राज्यांतील सामाजिक, आर्थिक आणि धार्मिक क्षेत्रांत असे वातावरण निर्माण करणार आहेत, की ज्यामुळे धार्मिक नेत्यांना सार्वजनिक नैतिकतेच्या पुनरुज्जीवनासाठी हाक देण्याचे तर्काधार प्राप्त होईल; जसे 1880 आणि 1890 च्या दशकांत त्याचे प्रतिरूप दिसून आले होते, आणि नंतर पुन्हा 1989 मध्ये काळाच्या शेवटाची खूण करणाऱ्या अध्यक्षाच्या इतिहासातही दिसले. “A great crisis awaits the people of God. A crisis awaits the world.” सिस्टर व्हाईट दोन प्रश्न विचारतात, “When God has given us

light showing the dangers before us, how can we stand clear in His sight if we neglect to put forth every effort in our power to bring it before the people? Can we be content to leave them to meet this momentous issue unwarned?"

आपल्यासमोरील संकटे दर्शविणारा कोणता प्रकाश उपलब्ध झाला आहे? आणि जर अजिबात प्रकाशच झाला नसेल, तर प्रेमळ देव आपल्या लोकांना इशान्याचा संदेश सादर न केल्याबद्दल कसा जबाबदार धरील, जर त्यांनी तो इशान्याचा संदेश कधी ऐकलाच नसेल? प्रिय वाचका, या लेखांद्वारे दर्शविलेल्या प्रकाशाबद्दल तुम्हांस जबाबदार धरले जाईल.

या लेखांमध्ये वर्णन केलेल्या डेमोक्रेट अजगरसत्तेची, रिपब्लिकन खोट्या संदेष्टा-सत्तेची, पोपसत्तेची, इस्लामची आणि लाओदिकीया अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीची, तसेच अक्षरशः इस्राएलची वैशिष्ट्ये सत्ताधाऱ्यांकडून द्वेषपूर्ण भाषण म्हणून गणली जातील; परंतु ती देवाच्या वचनातील तीच संदेशवाणी आहे जी "ओळीवर ओळ" या पद्धतीने स्थिर करण्यात आली आहे, आणि त्या ओळी मोठ्याने जाहीर करित आहेत की देवाचे न्यायनिवाडे आता वारंवारतेने वाढणार आणि तीव्र होणार आहेत.

भविष्यवाणीच्या दृष्टीने, अंतकाळाच्या अगोदरच्या इतिहासात 1989 मध्ये एकत्र आलेल्या ख्रिस्ती आघाडीचा उपयोग केवळ 1880 च्या दशक व 1890 च्या दशक यांशी असलेल्या समांतरतेपुरताच मर्यादित नसून त्यापेक्षा अधिक महत्त्वपूर्ण आहे. आपण नुकत्याच सिस्टर व्हाइट यांच्या ज्या उताऱ्याचा उल्लेख केला, त्यात त्या आत्मवादाला सैतान जगाला बंदिवान बनवितो त्या दोन मार्गांपैकी एक म्हणून ओळख करून देतात, आणि त्यानंतर तो जी चिन्हे व चमत्कार करील त्यांविषयी काही शब्द सांगतात.

१९८८ च्या निवडणुकीनंतर, म्हणजे ख्रिस्ती कोअॅलिशनच्या आगमनानंतर, अजगराच्या क्षेत्रात, पशूच्या क्षेत्रात आणि खोट्या संदेष्ट्याच्या क्षेत्रात सैतानी चमत्कारांचे एक प्रचंड प्रकटीकरण झाले. या घटनांना योग्य रीतीने परस्पर अनुरूप लावणे महत्त्वाचे आहे, कारण त्या अमेरिकेतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्यानंतर ख्रिस्ताचे रूप धारण करून येणाऱ्या सैतानाच्या आगमनाचे प्रतिरूप दर्शवितात.

कॅथोलिक धर्माच्या परिघात, १९९० च्या दशकात जगाने तथाकथित कुमारी मरियेची दर्शने पाहिली; त्यांच्यासोबत संतांच्या रक्तसाव करणाऱ्या मूर्तींचे चमत्कार, आकाशातील दर्शनांचे चमत्कार, निरभ्र आकाशातून फुलांच्या पाकळ्यांचा वर्षाव, आणि इतर असे हास्यास्पद सैतानी चमत्कारही दिसून आले. त्या काळात जगभरातील हजारा लोकांनी यात्रांना प्रचंड संख्येने हजेरी लावली, आणि या घटनांनी निर्माण केलेल्या भ्रमांमध्ये ते ओढले गेले. त्यांच्याविषयी पुस्तके लिहिली गेली, पत्रकारांनी चौकशी केली, आणि Time व Newsweek यांसारख्या नियतकालिकांनी या गोष्टी आपल्या मुखपृष्ठावर प्रकाशित केल्या.

अजगराच्या राज्यात भारतातील हिंदू मूर्तींनी मूर्तींच्या तोंडांशी ठेवलेल्या पिण्याच्या अर्पणांतील चमचे किंवा पेले यांतील पेये पिऊन सैतानी चमत्कार प्रकट केले. भारतातील एका लहानशा खेड्यात सुरू झालेली ही घटना मिसरच्या बेडकांप्रमाणे संपूर्ण देशभर पसरली. BBC दूरदर्शनवरील बातम्यांनी या घटनेवर भाष्य केले, आणि जणू काही नंतरच्या विचाराने दूरदर्शनवरील BBC वार्ताहराने हा प्रश्न उपस्थित केला, "जर आपण उद्या लंडन संग्रहालयात जाऊन हिंदू मूर्तींपैकी एखाद्या मूर्तीला दुधाचा एक पेला अर्पण केला, तर काय होईल, असे मला आश्चर्य वाटते?" दुसऱ्या दिवशीच्या सायंकाळच्या बातम्यांत हाच वार्ताहर लंडन संग्रहालयात दाखविण्यात आला, आणि कॅमेरे चालू असतानाच त्याने त्या मोठ्या हिंदू मूर्तीला दुधाचा एक पेला अर्पण केला. पेला मूर्तीच्या ओठांना स्पर्शताच ते दूध त्वरित मूर्तीत ओढले गेले.

अमेरिकन इंडियन भविष्यवाण्यांच्या अध्यात्मवादात, "मिरेकल" या नावाने ओळखली जाणारी पांढरी म्हेस २० ऑगस्ट १९९४ रोजी विस्कॉन्सिनमधील जेन्सव्हिलजवळ डेव्ह आणि व्हॅलेरी हायडर यांच्या शेतावर जन्मली. मिरेकलचा जन्म पांढऱ्या केंसांसह झाला, आणि काहीनी तिचा जन्म हा नेटिव्ह अमेरिकन भविष्यवाणीच्या

पूरुततेप्रमाणे मानला. विविध नेटिव्ह अमेरिकन परंपरांमध्ये, पांढऱ्या म्हशीचा जन्म हा एक पवित्र आणि अत्यंत महत्त्वपूर्ण घटना मानला जातो, जो ऐक्य, शांतता आणि आध्यात्मिक नूतनीकरण यांचे प्रतीक आहे. मिरॅकलकडे व्यापक लक्ष वेधले गेले आणि ती अनेक लोकांसाठी आशा व आध्यात्मिक महत्त्व यांचे प्रतीक बनली. पांढऱ्या म्हशीची भविष्यवाणी प्राचीन परंपरेपर्यंत मागोवा घेताना आढळते, आणि ती नेटिव्ह अमेरिकनांच्या अध्यात्मवादी धर्मातील सर्वात पवित्र अवशेषाशी थेट संबंधित आहे; कारण पांढऱ्या म्हशीच्या आरंभीच्या कथेतच “पीस पाईप” प्रथमच त्या संस्कृतीत परिचित झाले.

१९९४ मध्ये, धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाच्या खोल्या संदेश्याच्या क्षेत्रात, “होली लाफ्टर” चळवळ, जी “टोरोंटो ब्लेसिंग” या नावानेही ओळखली जाते, जानेवारी १९९४ मध्ये कॅनडा देशातील ऑन्टारिओ प्रांतातील टोरोंटो येथे असलेल्या टोरोंटो एअरपोर्ट व्हिनयार्ड चर्चमध्ये (आताचे नाव Catch The Fire Toronto) सुरू झाली. पाद्री जॉन आणि कॅरोल आर्नॉट यांच्या नेतृत्वाखाली आयोजित करण्यात आलेल्या पुनरुज्जीवन सभांच्या एका मालिकेदरम्यान, अनियंत्रित हास्याची घटना, तसेच थरथरणे, रडणे, आणि खाली पडणे, किंवा प्राण्यांची नक्कल करणे व प्राण्यांचे आवाज काढणे (ज्याला अनेकदा “आत्म्यात ठार झाले” किंवा “प्रभूमध्ये मद्यधुंद झाले” असे संबोधले जाते), या इतर प्रकटनांसह, सभासदांमध्ये घडू लागली.

हास्य आणि इतर प्रकटीकरणे सहभागी लोकांनी पवित्र आत्म्याच्या उपस्थिती व कार्याला श्रेय दिली; त्यामुळे त्या घटनेचे वर्णन करण्यासाठी “पवित्र हास्य” ही संज्ञा वापरली जाऊ लागली. टोरोंटो एअरपोर्ट व्हिनयार्ड चर्चमधील पुनरुज्जीवन सभांनी जगभरातून लक्ष वेधून घेतले आणि अभ्यागतांना आकर्षित केले, परिणामी ही चळवळ इतर चर्चस आणि समुदायांमध्ये पसरली. हास्याचा अनुभव घेण्यासाठी लोक जगभरातून येत होते, आणि जेव्हा ते त्यांच्या स्थानिक चर्चमध्ये परतत, तेव्हा त्या चर्चमध्येही अनेकदा त्याच प्रकारची भूतबाधित प्रकटीकरणे दिसू लागायची.

पॅट रॉबर्टसन यांनी १९६० मध्ये ख्रिश्चन ब्रॉडकास्टिंग नेटवर्क (CBN) ची स्थापना केली. CBN हे ख्रिस्ती कार्यक्रमांसाठी समर्पित असलेल्या आरंभीच्या दूरदर्शन नेटवर्कपैकी एक होते, आणि संयुक्त राज्यांतील ख्रिस्ती प्रसारण उद्योगाच्या वृद्धीत त्याने महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावली. कालांतराने, CBN ने दूरदर्शन, रेडिओ आणि डिजिटल माध्यमांच्या साहाय्याने आपला व्याप आणि प्रभाव वाढवला असून, ते जगातील सर्वात मोठ्या ख्रिस्ती माध्यम संस्थांपैकी एक बनले आहे.

१९८८ मध्ये, त्याने Christian Coalition ची स्थापना केली आणि संयुक्त संस्थानांच्या राष्ट्राध्यक्षपदासाठी उमेदवारी दिली. त्याच्या श्रद्धाविषयक भूमिकांची मुळे National Reform Movement आणि Lord’s Day Alliance यांमध्ये आढळतात. या दोन्ही संस्था १८८८ मध्ये सुरू झाल्या आणि त्यांनी ख्रिस्ती तत्वांवर आधारित विविध सामाजिक सुधारणांचा पुरस्कार केला, ज्यामध्ये मद्यनिषेध, स्त्रियांच्या मताधिकाराचा पुरस्कार, आणि विश्रांती व उपासनेचा दिवस म्हणून सब्बाथ (रविवार) पाळणे यांचा समावेश होता. या चळवळीवर सुवार्तिक प्रोटेस्टंटवादाचा प्रभाव होता आणि बायबलाधिष्ठित तत्वांनी मार्गदर्शित असे “ख्रिस्ती राष्ट्र” स्थापन करण्याचा तिचा प्रयत्न होता. Robertson ने National Reform Movement आणि Lord’s Day Alliance या दोघांनीही मांडलेल्या त्याच तत्वांचे प्रतिनिधित्व केले. त्या कारणास्तव, त्याने Regent University चीही स्थापना केली.

पॅट रॉबर्टसन यांनी १९७७ मध्ये रीजेंट विद्यापीठाची स्थापना केली; हे विल्यम मिलर यांनी इतक्या धाडसाने विरोध केलेल्या कॅथोलिक शिकवणीशी सुसंगत होते. कॅथोलिक धर्म आणि धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद सैतानी बायबल-विवेचनपद्धतीचा उपयोग करतात, जी इतर अपवित्र फळांबरोबरच, येशू प्रत्यक्ष परत येण्यापूर्वी एक हजार वर्षांची शांतता असेल, हा विश्वास निर्माण करते. रॉबर्टसन यांचा विश्वास आहे की त्यांचे विद्यापीठ पुरुष आणि स्त्रियांना असे होण्यासाठी प्रशिक्षित करते की जे बायबलनुसारच्या सहस्रवर्षीय काळात ख्रिस्ताच्या हजार वर्षांच्या शासनाचे संचालन करतील. “रीजेंट” या संज्ञेचा अर्थ असा होतो: एखादा प्रतिनिधी किंवा उपप्रतिनिधी म्हणून कार्य करणारा व्यक्ती, जो देशाबाहेर असलेल्या एखाद्या शासक किंवा राजाच्या वतीने कार्य करतो.

१९८९ मधील अंतकाळापूर्वी, किमान १९६० पासून, १८८८ मध्ये रविवारच्या कायद्यासाठी आग्रही असलेल्या संस्थांचे आधुनिक समकक्ष इतिहासात प्रकट झाले. १९८९ नंतर, सैतानी प्रकटीकरणांनी अजगर, पशू, आणि खोटा संदेष्टा या धार्मिक क्षेत्रातील तिन्ही घटकांना हादरवून सोडले. येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीचा शेवट एखाद्या गोष्टीच्या प्रारंभाशी ओळखतो, आणि १९८९, दानियेल अकरा अध्यायातील चाळीसाव्या वचनातील “अंतकाळ”, एक असा भविष्यसूचक कालखंड आरंभ करतो जो चाळीसाव्या पहिल्या वचनातील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याने समाप्त होतो. जेव्हा तो रविवारचा कायदा येतो, तेव्हा सैतान ख्रिस्ताचे “रूप धारण” करत असल्याप्रमाणे प्रकट होतो, आणि चमत्कार व आरोग्यदान यांच्या साहाय्याने त्याची फसवणुकीची परमोच्च कृती आरंभ होते.

त्या भविष्यसूचक कालखंडाची सुरुवात करणारा इतिहास एका धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट चळवळीचे कार्य ओळख करून देतो, जी रविवार कायद्याकडे नेते; आणि त्या कालखंडाच्या प्रारंभी असलेल्या 1989 ने त्याचे प्रतीकात्मक पूर्वरूप दाखविले होते. 1989 मध्ये “लोखंडी पडद्याची” “भित” कोसळली, आणि या कालखंडाच्या शेवटी “चर्च आणि राज्य यांतील विभक्ततेची भित” कोसळते. त्या कालखंडाची सुरुवात अंतिम आठ राष्ट्राध्यक्षांपैकी पहिल्या दोन राष्ट्राध्यक्षांना चिन्हित करते. सुरुवात सोव्हिएत युनियनमध्ये पोपसत्ता तिच्या नास्तिकतारूपी शत्रूवर विजय मिळविते हे चिन्हित करते, आणि शेवट संयुक्त संस्थानांमध्ये पोपसत्ता तिच्या प्रोटेस्टंटतारूपी शत्रूवर विजय मिळविते हे चिन्हित करतो. सुरुवात त्या आठ राष्ट्राध्यक्षांपैकी पहिला राष्ट्राध्यक्ष (एक रिपब्लिकन) बायबलमधील भविष्यवाणीतील ख्रिस्तविरोधकाशी हातमिळवणी करतो हे ओळख करून देते, आणि शेवट त्या आठ राष्ट्राध्यक्षांपैकी शेवटचा राष्ट्राध्यक्ष बायबलमधील भविष्यवाणीतील ख्रिस्तविरोधकाशी हातमिळवणी करतो हे चिन्हित करतो. तो पहिला राष्ट्राध्यक्ष भित पाडण्यास जबाबदार असल्याचे समजले जाते, आणि शेवटचा तोच आहे जो भित उभी करील.

१९६० मध्ये, आणि १९८९ मधील अंतकाळापर्यंत, आधुनिक राष्ट्रीय सुधार चळवळीची सुरुवात झाली. निवडणुकीनंतर सैतानी चमत्कार सुरू झाले. रविवारच्या कायद्यापूर्वी राष्ट्रीय सुधारणावाद्यांचे अंतिम प्रकटीकरण पुन्हा एकदा आपले राजकीय मस्तक उंचावील. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी सैतानाच्या अद्भुत कार्यप्रदर्शनाची वेळ आलेली असेल. रविवारच्या कायद्यापूर्वी, भविष्यवाणीच्या अपरिहार्यतेनुसार, असे न्यायनिर्णय घेणे आवश्यक असेल की जे केवळ संयुक्त संस्थानांची राष्ट्रीय समृद्धी दूर करतील असे नव्हे, तर ते न्यायनिर्णय भविष्यवाणीच्या अपरिहार्यतेनुसार इतके कठोर व भयावह असणे आवश्यक असेल की ज्यायोगे अशी तर्करचना स्थापित होईल, जी अंतिम राष्ट्रीय सुधार चळवळीत असणाऱ्यांना—ख्रिस्ती राष्ट्रवाद्यांना—त्या न्यायनिर्णयांचे कारण म्हणून त्या नागरिकांची ओळख पटविण्यास अनुमती देईल, जे त्यांच्या म्हणण्यानुसार प्रभूच्या दिवसाचा अपमान करीत आहेत.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“जर आमचे लोक ज्या उदासीन वृत्तीमध्ये ते राहिले आहेत त्यातच पुढेही राहिले, तर देव त्यांच्यावर आपला आत्मा ओतू शकणार नाही. ते त्याच्याबरोबर सहकार्य करण्यास तयार नाहीत. ते परिस्थितीबद्दल जागृत नाहीत आणि समोर उभ्या ठाकलेल्या धोक्याची त्यांना जाणीव नाही. त्यांनी आता, यापूर्वी कधीही नव्हे इतक्या प्रमाणात, जागरूकतेची आणि एकदिलाने केलेल्या कृतीची आपली गरज जाणवली पाहिजे.”

“तिसऱ्या देवदूताचे वैशिष्ट्यपूर्ण कार्य त्याच्या महत्त्वानुसार पाहिले गेले नाही. देवाचा हेतू असा होता की त्याची प्रजा आज ज्या स्थितीत आहे त्यापेक्षा फार पुढे असावी. परंतु आता, जेव्हा त्यांच्यासाठी कृतीत उतरून कार्य करण्याची वेळ आली आहे, तेव्हा त्यांना तयारी करावयाची आहे. राष्ट्रीय सुधारकांनी धार्मिक स्वातंत्र्यावर बंधने आणणाऱ्या उपाययोजना आग्रहाने मांडण्यास सुरुवात केली, तेव्हा आपल्या प्रमुख पुरुषांनी परिस्थितीची जाणीव ठेवून त्या प्रयत्नांना निष्फळ करण्यासाठी मनःपूर्वक परिश्रम केले पाहिजे होते. आपल्या लोकांपासून प्रकाश रोखून ठेवला गेला आहे—याच काळासाठी त्यांना आवश्यक असलेले वर्तमान सत्य—हे देवाच्या व्यवस्थेनुसार नाही. तिसऱ्या देवदूताचा संदेश देणारे आपले सर्व सेवक खरोखर त्या संदेशात काय अंतर्भूत आहे हे समजून घेत नाहीत. राष्ट्रीय सुधार चळवळीला काहींनी इतके अल्पमहत्त्वाचे मानले आहे की त्यावर विशेष लक्ष देणे आवश्यक आहे असे त्यांनी समजले नाही; उलट, असे केल्याने तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशापेक्षा भिन्न प्रश्नांवर वेळ खर्च होईल, अशीही त्यांची भावना झाली. या काळासाठीच्या ह्याच संदेशाचे असे अर्थलक्षण केल्याबद्दल प्रभू आपल्या

बंधूना क्षमा करो.”

“लोकांना वर्तमानकाळातील धोक्यांविषयी जागृत केले जाणे आवश्यक आहे. पहारेकरी झोपलेले आहेत. आपण अनेक वर्षे मागे आहोत. मुख्य पहारेकऱ्यांनी स्वतःकडे लक्ष देण्याची तातडीची आवश्यकता जाणवू द्या, अन्यथा त्यांना धोक्यांचे दर्शन घेण्यासाठी देण्यात आलेल्या संधी गमवाव्या लागतील.”

“जर आपल्या परिषदमधील अग्रणी पुरुषांनी आता देवाने त्यांना पाठविलेला संदेश स्वीकारला नाही, आणि कृतीसाठी शिस्तीत उभे राहिले नाहीत, तर मंडळ्यांना मोठी हानी सहन करावी लागेल. जेव्हा पहारेकरी तलवार येताना पाहून रणशिंगाचा स्पष्ट नाद करतो, तेव्हा सर्व रेषेत उभे असलेले लोक त्या इशाऱ्याचा प्रतिध्वनी करतील, आणि सर्वांना संघर्षासाठी तयार होण्याची संधी मिळेल. परंतु फार वेळा नेत्याने संकोचाने उभे राहून, जणू असे म्हणत, थांबले आहे: ‘आपण फार घाई करू नये. कदाचित काही चूक असू शकते. खोटा इशारा देण्यात आपण सावध राहिले पाहिजे.’ त्याच्याकडून दिसणारा हा संकोच आणि अनिश्चितता प्रत्यक्षात हेच ओरडत असते: ‘शांती आणि सुरक्षितता.’ उत्तेजित होऊ नका. भयभीत होऊ नका. या धार्मिक दुरुस्तीच्या प्रश्नाचे जेवढे मोठेपण करून सांगितले जात आहे, तेवढी गरज नाही. ही सर्व खळबळ अखेरीस ओसरेल.’ अशा प्रकारे तो देवाकडून पाठविलेल्या संदेशाचाच प्रत्यक्ष नकार करतो, आणि मंडळ्यांना जागृत करण्यासाठी नेमलेला इशारा आपले कार्य करण्यात अपयशी ठरतो. पहारेकऱ्याच्या रणशिंगाचा नाद निश्चित नसतो, आणि लोक युद्धासाठी तयारी करीत नाहीत. पहारेकऱ्याने सावध राहावे, कारण त्याच्या संकोच आणि विलंबामुळे जीव नाश पावण्यास सोडले जातील, आणि त्यांच्या रक्ताची जबाबदारी त्याच्या हातून मागितली जाईल.”

“आपल्या देशात रविवारविषयक कायदा लागू व्हावा याची आम्ही अनेक वर्षे वाट पाहत आलो आहोत; आणि आता ही चळवळ अगदी आपल्या दारात येऊन ठेपली असता, आम्ही विचारतो: या बाबतीत आपले लोक आपले कर्तव्य पार पाडतील काय? धार्मिक हक्क व विशेषाधिकार यांविषयी आदर बाळगणाऱ्यांना पुढे आणण्याकरिता आणि ध्वज उंचावण्याकरिता आपण साहाय्य करू शकत नाही काय? अशी वेळ झपाट्याने जवळ येत आहे की जे मनुष्याऐवजी देवाची आज्ञा पाळणे निवडतील, त्यांना दडपशाहीचा हात जाणवेल. मग त्याच्या पवित्र आज्ञा पायाखाली तुडविल्या जात असताना आपण मौन बाळगून देवाचा अपमान करावा काय?”

“प्रोटेस्टंट जगत आपल्या वृत्तीमुळे रोमला सवलती देत असताना, आपण परिस्थिती समजून घेण्यासाठी जागृत होऊ या आणि आपल्या पुढील संघर्ष त्याच्या खऱ्या स्वरूपात पाहू या. पहारेकऱ्यांनी आता आपला आवाज उंच करावा आणि या काळासाठी असलेला वर्तमान सत्याचा संदेश द्यावा. आपण लोकांना भविष्यवाणीच्या इतिहासात आपण कोठे आहोत हे दाखवू या आणि खऱ्या प्रोटेस्टंटवादाचा आत्मा जागृत करण्याचा प्रयत्न करू या, ज्यायोगे धार्मिक स्वातंत्र्याच्या दीर्घकाळ उपभोगलेल्या विशेषाधिकारांचे मूल्य जगाला जाणवेल.”

“देव आपल्याला जागे होण्याचे आवाहन करीत आहे, कारण अंत जवळ आला आहे. स्वर्गीय दरबारांत पृथ्वीवरील लोकसमूहास आपल्या समोर लवकरच उलगडणाऱ्या महान दृश्यांत आपली भूमिका पार पाडण्यास तयार करण्यासाठी प्रत्येक जात असलेला तास कार्यशील आहे. हे निघून जाणारे क्षण, जे आपल्याला इतके अल्पमूल्याचे वाटतात, ते अनंतकालीन हितसंबंधांनी भारलेले आहेत. ते आत्म्यांच्या नियतीला चिरंतन जीवनाकडे किंवा अनंत मृत्युकडे घडवीत आहेत. आज आपण लोकांच्या कानांवर उच्चारत असलेले शब्द, आपण करीत असलेली कृत्ये, आपण वाहून नेत असलेल्या संदेशाचा आत्मा, हे जीवनाकरिता जीवनाचा सुवास किंवा मृत्यूसाठी मृत्यूचा सुवास ठरेल.”

“माझ्या बंधूना, तुम्हांला हे कळते काय की तुमचे स्वतःचे तारण, तसेच इतर आत्म्यांचे भविष्य, आपल्या समोर असलेल्या परीक्षेसाठी तुम्ही आता जी तयारी करता त्यावर अवलंबून आहे? तुमच्यात असा उत्कट आवेश, अशी भक्ती आणि अशी समर्पित निष्ठा आहे काय, जी विरोध तुमच्याविरुद्ध उभा केला जाईल तेव्हा तुम्हांला स्थिर उभे राहण्यास समर्थ करील? जर देवाने कधी माझ्यामार्फत वचन केले असेल, तर असा काळ येईल की तुम्हांला सभासमोर उभे केले जाईल, आणि तुम्ही धरून ठेवलेले सत्याचे प्रत्येक तत्त्व कठोरपणे परीक्षणास व टीकेस सामोरे जाईल. जो वेळ इतके अनेक जण आता वाया जाऊ देत आहेत, तो देवाने आपल्यावर सोपविलेल्या या

जबाबदारीस अर्पण केला पाहिजे—समोर येणाऱ्या संकटासाठी तयारी करण्याच्या जबाबदारीस.”
Testimonies, volume 5, 714–716.